

DAROT PAR MĀCEKĻIEM GARĪGOS VADĪTĀJUS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Lūk. 6:12-16, Jāņa 16:7-14, Lūk. 6:20-49, Jer. 50:31, Jes. 57:15, Ap.d. 1.

ATMIŅAS PANTS:

„Bet notika tajās dienās, ka Viņš aizgāja uz kalnu Dievu lūgt; un Viņš pavadīja visu nakti Dieva lūgšanā. Un, kad gaisma ausa, tad Viņš sasauca Savus mācekļus un izredzēja no tiem divpadsmit, kurus Viņš nosauca par apustuļiem.” (Lūk. 6:12, 13.)

Aktīvi darot Savus sekotājus par mācekļiem, Viņš zināja, ka Viņa laicīgā dzīve būs īsa. Tāpēc Viņš nodevās mācekļu apmācīšanai, lai tie turpinātu darbu pēc tam, kad Viņš būs aizgājis. Viņš bija viņu Skolotājs. Viņa darbs bija saistīts gan ar zināšanu nodošanu, gan arī prasmi un iemaņu veidošanu ar praktisku nodarbību un noteiktas kārtības palīdzību.

Mācekļu sagatavošana vadītāju amatam noteikti ietvēra zināšanu iegūšanu, bet garīgā izaugsme bija galvenais. Viņiem bija vajadzīga pieredze Dieva lietās, ticībā, grūtībās, svēttapšanā un sevis upurēšanā, kā arī intelektuālu doktrīnu un teoloģijas izpratne. Zināšanas vien nebija pietiekama sagatavošanās priekšā esošajiem smagajiem izaicinājumiem. Jēzus deva viņiem abus.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 15. martā!

Ar ko sākas vadīšana

Kristus zemes dzīve bija samērā īsa. Tāpēc mācekļu veidošanas darbs bija neatlaidīgs. Ko vajadzētu izvēlēties? Cik daudzus vajadzētu izvēlēties? Jēzus mācekļi, bez šaubām, pēc skaita bija simtiem. Vai ikvienam vajadzētu iziet masu apmācības? Kristus saprata, ka vadītājus vislabāk var izaudzināt mazās grupās, nevis masveidīgi ar lekcijām. Kristus pirmajai klasei tika izraudzīts ierobežots audzēkņu skaits.

Izpēti Lūk. 6:12-16! Ko Jēzus darīja, pirms Viņš izraudzīja mācekļus, un kāpēc tas bija tik svarīgi? _____

Veiksmīgai izvēlei bija nepieciešama dziļāka gudrība. Jēzus tuvojās Savam debesu Tēvam lūgšanā, lai šo gudrību iegūtu. Tāpat arī lūgšanai vajadzētu notikt pirms vadītāju kandidātu izraudzīšanas, darot par mācekļiem 21. gad-simtā. Ja Kristus uzskatīja, ka Viņam ir nepieciešamas lūgšanas, lai iegūtu vajadzīgo gudrību, cik daudz vairāk mūsdienų kristiešiem vajadzētu lūgt dievišķu gudrību, izvēloties tos, kas pārraudzīs lielā uzdevuma attīstību.

Izvēlēties divpadsmit, Jēzus nosauca viņus par apustuļiem – par Saviem pilnvarotajiem pārstāvjiem, kam bija garīga autoritāte. Plašākā mācekļu sabiedrība šo ordināciju jeb pilnvarojumu neuzlūkoja ar redzamu greizsirdību vai negatīvām jūtām. Vēlāk Jēzus varēja pilnvarot plašākas grupas ar 72 mācekļiem un varbūt arī citas, par kurām Raksti neziņo. Divpadsmit apustuļi tomēr palika tie, kas visciešāk staigāja ar Jēzu. Viņi uzņēmās vislielāko atbildību, un tāpēc bija vajadzīga visplašākā apmācība un visdziļākā nodošanās. Lai to izdarītu, bija vajadzīga mērķtiecīga organizatoriska struktūra starp pirmajiem kristiešiem. Kristus nodeva vadītājiem šīs organizācijas iekšienē spējas un audzināšanu, kas bija atbilstošas viņiem paredzētajiem pienākumiem.

Pārdomā, ko deva tas, ka Jēzus daudz laika pavadīja lūgšanā. Ko tam vajadzētu mācīt mums par mūsu lūgšanu dzīvi? Ko lūgšana izdara tevī?

Zināšanas un pieredze. I

Informācija bija neaizstājama Jēzus vēsts sastāvdaļa. Informācija vien nevar pārveidot, bet ikviena pārveidošana ietver informāciju. Protams, zināšanām nepiemīt spēks radīt izmaiņas, bet Dieva Gars, darbodamies cilvēku sirdīs, rada to, kas nepieciešams, lai pievērstos Dievam.

Izlasi Jāņa 16:7-14! Ko Jēzus šeit pasaka tādū, kas palīdz mums saprast, cik ierobežotas ir intelektuālās zināšanas pašas par sevi, lai saprastu un piedzīvotu patieso kristietību? _____

Bībeles zināšanas kopā ar Dieva dievišķo Garu veido garīgu kopumu, kas pārveido cilvēkus un sabiedrības. Savā ticības dzīvē un Dieva Vārda izpētē mācekļu skolotājam vajadzētu dzīties pēc šiem abiem.

Kristietība augsti vērtē inteliģenci, domāšanu un iztēli. Saprātīgas domas eksistence visā Bībelē, milzīgā cieņa, kas tika parādīta skolotājiem jūdaismā, un lielā uzmanība, ko rakstu mācītāji veltīja saglabātajiem senajiem rakstiem, liecina par zināšanu svarīgumu.

Kristietība nav nesaprātīga ticība. Neskatoties uz to, noteikti elementi kristietībā ir pacēlušī emocijas, jūtas un pieredzi pāri zināšanām. Šis viedoklis paziņo, ka tas, kam cilvēki tic, ir samērā mazsvarīgs, jo nozīme ir tikai piedzīvojumiem. Paklausība un stingra īpašu patiesību ievērošana tiek uzskatīta par diezgan nesvarīgu, emocijas un reliģiska sajūsma kļūst par garīga patiesuma mērauklu.

Rakstu eksistence darbojas pretī šim neprātīgajam piedzīvojuma valdzinājumam. Piedzīvojums bez zināšanām kļūst par pielādētu raķeti bez virziena. Turpretī zināšanas bez piedzīvojuma kļūst nedzīvas un bieži formālas. Patiesi kristīgie vadītāji saprot, ka ir jāattīsta abi – ne tikai viņos pašos, bet arī viņu mācekļos.

Pārdomā visus labos iemeslus savai ticībai! Vienlaikus, kāda loma ir piedzīvojumiem? Kāpēc mums ir vajadzīgi abi? _____

Zināšanas un pieredze. II

Izlasi Lūk. 6:20-49! Kā šajos pantos ir atklātas gan zināšanas, gan piedzīvojumi? Tas ir, kā tie šeit ir sasaistīti, parādot, ka abi ir nepieciešami ne tikai mūsu personīgajās gaitās ar Kungu, bet arī darot par mācekļiem citus?

Garīgās zināšanas ir obligāti nepieciešamas mūsu garīgajai pārveidošanai. Kristus pats tika uzskatīts par galveno Skolotāju. Atklātajās klases telpās, kas robežojās ar jūras krastu, kalniem un Dieva radītajiem brīnumiem, Kristus izplatīja pārveidojošas zināšanas. Svētais Gars pamodināja nedzīvās sirdsapziņas, lai pieņemtu šīs patiesības. Darbs ar mācekļiem ir nepilnīgs, ja nav piedzīvojumu, bet piedzīvojumus ir jāvada zināšanām.

21. gadsimta mācekļu apmācītājiem ir jāiegūst pamatīgas zināšanas Raktos, kas ir autentisks garīgās informācijas avots. Tāpat viņiem ir jāizplata mācības un doktrīnas, neņemot vērā popularitāti vai izdevīgumu. Dievs sagaida, ka rūdīti ticīgie nenoklusēs neko, pacietīgi vadot jaunatgrieztos arvien plašākā izpratnē un zināšanās par brīnišķīgajām, dzīvi pārveidojošajām patiesībām – īpaši šī laika patiesību par triju eņģeļu vēsti.

Ko Jēzus saka Lūk. 6:39, runājot par mācekļu apmācīšanu, kas būtu jāpatur prātā ikvienam, kas strādā ar nākamajiem mācekļiem? Kā mēs varam būt droši, ka neesam līdzīgi tiem, no kā Jēzus šeit brīdina? _____

Galū galā, zināšanu un piedzīvojumu apvienojums, kas rada nesavtīgu mīlestību, būs visiedarbīgākais spēks, ko iemantot ikvienam mācekļu apmācītājam.

Pirmie vadītāji

Ne mazāk interesanti un svarīgi ir tas, ka, izvēloties vadītājus, Jēzus izvēlējās no pazemīgākās, mazāk izglītotās ļaužu šķiras. Kristus neizvēlējās sinedrija mācības un daiļrunību. Paejot garām paštaisnajiem skolotājiem, Meistars izvēlējās pazemīgos, neizglītos vīrus, lai pasludinātu patiesības, kurām bija jāizmaina pasaule. Viņa mērķis bija apmācīt un izglītot šos vīrus par Savas draudzes vadītājiem. Turpretī viņiem bija jāapmāca citi un jāsūta viņi pasaulē ar evaņģēlija vēsti. „Lai viņiem būtu veiksmē darbā, viņiem tika dots Svētā Gara spēks. Ne cilvēciskā gudrībā vai spēkā bija jāpasludina evaņģēlijs, bet Dieva spēkā.” (E. Vaita „Apustuļu darbi”, 17. lpp.)

Ko šie panti mums stāsta par to, kāpēc Kristus izvēlējās tieši šos cilvēkus par Savas draudzes vadītājiem, nevis tos, kam bija daudz vairāk vadīšanai nepieciešamo rakstura īpašību? Cef. 2:3, Mat. 11:29, Jer. 50:31, Jes. 57:15.

Tomēr mums ir jābūt ļoti uzmanīgiem, lai neizdarītu nepareizus secinājumus par to, kāpēc Jēzus izvēlējās tieši tos cilvēkus. Jēzus nebija pret izglīto šķiru. Viņš pats parādīja daudz zināšanu agrā jaunībā (Lūk. 2:46, 47). Tie, kas ir visizglītotākie, visturīgākie un ietekmīgākie, bieži vien nav gatavi pazemoties tā, kā ir nepieciešams (īpaši vadītājiem), lai Kungs varētu viņus izmantot. Protams, ne vienmēr tā ir. Kungs izmantoja šādus cilvēkus (padomā par Nikodēmu, Jāzepu no Arimatijas, sk. arī Ap. d. 6:7). Tas tikai nozīmē, ka bieži vien šāda tipa cilvēki nav atvērti Svētā Gara vadībai.

Izlasī 1. Kor. 9:19 un Fil. 2:3! Kādas rakstura iezīmes šeit atklājas, un kāpēc tās ir tik izšķirošas ne tikai vadītājam, bet ikvienam, kas apliecina Kristus vārdu? Kā mēs varam mācīties iegūt šīs īpašības savā dzīvē? _____

Ko Jēzus atstāja

Nākamās paaudzes liecina par iepriekšējo pūļu panākumiem. Kad vien šīs pūles ir radījušas paliekošus rezultātus, šos veikumu vajadzētu izpētīt un atkārtot. Vai Kristus metodei, darot cilvēkus par mācekļiem, bija nozīmīgi rezultāti?

Protams. Tā izmainīja pasauli. Neviena no mums nevarētu lasīt Bībeles izpētes materiālu pēc vairāk nekā 2000 gadiem, ja Kristus nebūtu guvis panākumus, apmācot pirmos draudzes vadītājus.

Izlasi Ap. d. 1. nodaļu! Ko šī pirmā nodaļa par agrīnās draudzes veidošanos mums stāsta par Dieva ieceltu vadītāju nepieciešamību? Ko viņi meklēja vadītājā? (Sk. 22. pantu) Ko mēs no tā varam mācīties, meklējot istos vadītājus? _____

Jēzus iedibināja Savu valstību un parādīja principus, kas nodrošina tās augšanu. Laužot ceļu cauri tumsai uz saullēktu, Kristus izvēlējās vadītājus, kuru vājumu aizēno Viņa spēks, jo viņi ir pilnībā atkarīgi no Viņa. Lai gan reliģiskie vadītāji viņus nevērtēja augstu un viņiem pietrūka akadēmisko zināšanu, Jēzus izredzētie vadītāji bija pārāki par farizejiem, jo viņiem bija tādas īpašības kā pazemība, atkarības izjūta un patiesums. Cik svarīgi, lai mēs visi parādītu šādas rakstura īpašības, vienalga, kādas ir mūsu pozīcijas draudzē. Ar laiku tie, kam bija nozīmīga formālā izglītība un augstāks sociālais stāvoklis, kļuva par daļu no draudzes.

„Kā Kristus pārstāvjiem mācekļiem vajadzēja atstāt izšķirošu iespaidu uz pasauli. Fakts, ka tie bija vienkārši vīri, nesamazināja, bet gan pavairoja viņu iespaidu, jo klausītāju domas novirzīja no cilvēkiem pie Pestītāja, kurš, lai gan neredzams, vēl arvien darbojās kopā ar tiem. Brīnišķīgās apustuļu mācības, viņu iedrošinājuma un cerības pilnie vārdi visiem pierādīja, ka tie nedarbojas savā, bet Kristus spēkā. [23] Pašiem pazemojoties, viņi apliecināja, ka Tas, kuru jūdi piesita krustā, bija Dzīvības Lielkungs, dzīvā Dieva Dēls un ka Viņa vārdā tie tagad veic darbus, kādus Viņš bija darījis.” (E. Vaita „Apustuļu darbi”, 22., 23. lpp.)

Kādas īpašības tu meklē draudzes vadītājos? Kāpēc? Kādas ir trīs galvenās lietas, ko tu gribi viņos redzēt? Lidzdaļi savu atbildi Bībeles izpētes grupā un salīdziniet atbildes! _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā „Laikmetu ilgas” nodaļas „Pirmie evaņģēlisti” 349.-358. lpp., „Pēdējais ceļojums no Galilejas” 488.-496. lpp. un „Kalna svētruna” 298.-314. lpp. un grāmatā „Apustuļu darbi” nodaļas „Divpadsmitu apmācīšana” 17.-24. lpp., „Lielais uzdevums” 25.-34. lpp. un „Septiņi diakoni” 87.-96. lpp.

„Visur, kur Kristus darbojās, bija atmodinātas dvēseles, kas apzinājās savu vajadzību, kas alka un slāpa pēc taisnības. Bija pienācis laiks šīm tvīkstošajām sirdīm nest vēsti par Viņa mīlestību. Pie visām tām mācekļiem bija jāiet kā Kristus pārstāvjiem. Ticīgajiem bija jāpārlicinās, ka viņi ir Dieva iecelti skolotāji, lai nepaliktu bez pamācītājiem tad, kad Kristus vairs nebūs starp tiem.

Šajā pirmajā ceļojumā mācekļiem vajadzēja iet tikai tur, kur Jēzus jau bija gājis un ieguvis draugus. Sagatavošanās ceļam bija visvienkāršākā. Nedrīkstēja piejaut neko, kas viņu prātus novērstu no lielā uzdevuma vai kaut kā izraisītu pretestību un aizvērtu durvis tālākam darbam.” (E. Vaita „Laikmetu ilgas” 351. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Grupā pārrunājiet savas atbildes uz ceturtdienas pēdējo jautājumu! Ko jūs varat mācīties cits no cita atbildēm?

2. Izlasi Ap. d. 6:1-6! Kāpēc šie starpgadījumi atklāj vienu no iemesliem, kāpēc draudzei ir vajadzīgi labi vadītāji?

3. Pārdomā vairāk šo līdzsvara ideju starp pieredzi un zināšanām kristieša dzīvē. Vai ir iespējams, ka dažādiem cilvēkiem ir nepieciešams atšķirīgs līdzsvars? Tas ir, daži cilvēki liktu lielāku uzsvāri uz pieredzi, nevis uz zināšanām, bet citi pievērstos vairāk zināšanām, nevis pieredzei? Ja jā, kā mēs varam mācīties būt iejūtīgi pret šo atšķirību savās pūlēs, darot cilvēkus par mācekļiem? Kā mēs varam iemācīties, ka varbūt tas, kas mums ir vajadzīgs, nav tas pats, kas ir vajadzīgs citiem? Pārdomā arī šo pantu: „Jūdi prasa zīmes, un grieķi meklē gudrību.” (1. Kor. 1:22) Kā šis pants atklāj atšķirību starp zināšanām un pieredzi?
